

Afsnit III. Formueskat.

Kapitel 5. Formueskat for personer.

Den skattepligtige formue.

Til § 96.

I paragraffen opregnes *de aktiver, der skal betragtes som skattepligtig formue*. Opregningen er udtømmende, således at andre aktiver end de nævnte ikke kommer i betragtning.

Nr. 1. Bestemmelsen nævner alene fast ejendom, idet det — i modsætning til, hvad der er bestemt i den nugældende lovregel — er fundet systematisk rigtigst at udskille bestemmelserne om det til en ejendom hørende løsøre til behandling i forbindelse med de øvrige for løsøre givne regler, jfr. paragraffens nr. 3 og § 97, nr. 3.

Nr. 2. Til skibe henregnes efter finansministeriets vejledning til statsskatteloven af 1912 alle fartøjer, både, pramme o. lign. uden hensyn til tonnagens størrelse og uden hensyn til, om skibet benyttes erhvervsmæssigt eller privat. Da denne udvidede forståelse af ordet „skibe“ således må siges at have mange års hævd, har man ikke fundet det nødvendigt at ændre den nugældende lovbestemmelses formulering.

Nr. 3 og 4. Medens den i disse bestemmelser indeholdte definition af begrebet formueskattepligtigt løsøre stemmer med gældende ret, er begrebet ved bestemmelsen i nr. 5 foreslået udvidet i forhold til gældende ret. Herom henvises til bemærkningerne nedenfor.

Nr. 5. Skattelovskommissionen har ved kommissionsudkastets § 54, nr. 5, (bemærkningerne side 107) foreslået begrebet: skattepligtigt løsøre udvidet til at omfatte „møbler, husgeråd, gangklæder, smykker og andet til husligt indbo hørende løsøre samt kunstsamlinger, bogsamlinger o. lign., alt i det omfang, det pågældende løsøres samlede værdi overstiger 100 000 kr.“ Kommissionsudkastets regel var udeladt i martsforslaget, navnlig under påberøvelse af de praktiske vanskeligheder, som en sådan regel måtte formodes at ville medføre. Som af skattelovskommissionen anført kan effekter af den i bestemmelsen omhandlede art imidlertid i udstrakt grad benyttes som skattely for personer med større formuer, og man har derfor ment at

burde optage reglen i nærværende lovforslag, hvorved bemærkes, at den ret høje værdigrænse — 100 000 kr. —, som er foreslået i lighed med kommissionsudkastet, vil begrænse de med reglens praktisering forbundne vanskeligheder.

Nr. 6. Reglen svarer såvel til gældende ret som til kommissionsudkastets § 54, nr. 6, idet man dog, jfr. § 98, nr. 6, fra formuebeskatningen hos personer har undtaget andele i sådanne selskaber og foreninger m. v., som i henhold til forslaget § 116, stk. 1, inddrages under den i kapitel 6 foreslåede formuebeskatning for visse selskaber, foreninger m. v. Herom henvises til bemærkningerne til kapitel 6.

Ved kommissionsudkastets § 54, nr. 7, (bemærkningerne side 107) foresloges retten ifølge kapitalforsikringskontrakter inddraget under formuebeskatning i det omfang, genkøbsrettens værdi oversteg 50 000 kr. Gennemførelsen af en sådan regel vil imidlertid medføre praktiske vanskeligheder, som ikke ville stå i rimeligt forhold til dens fiskale betydning, og man har derfor ikke ment at burde foreslå kommissionsudkastets regel indført.

Efter kommissionsudkastets § 54, nr. 8, skulle „patent-, forfatter- eller kunstnerret eller ret til mønster, varemærke, firmanavn, good-will eller lignende“ formuebeskattes, alt for såvidt den skattepligtige havde erhvervet rettigheden mod vederlag. Begrundelsen for den foreslåede regel er anført i bemærkningerne til kommissionsudkastet side 108. Efter udkastets § 55, nr. 12, (bemærkningerne side 110) skulle værdien ansættes til anskaffelsessummen ÷ afskrivninger, med mindre det godtgøres, at rettighedens værdi ligger lavere. Heller ikke denne regel har man optaget i forslaget. Dens rækkevidde er noget uklar, idet § 55, nr. 12, synes at forudsætte en anskaffelsessum, således at den ikke omfatter de sædvanlige tilfælde, hvor vederlaget ydes i form af en forpligtelse for erhververen til at erlægge årlige ydelser af ubestemt karakter, f. eks. andele i en virksomheds overskud eller omsætning. Særlige vanskeligheder med hensyn til værdiansættelsen ville opstå i de tilfælde, hvor erhvervelsen lå længere tid tilbage. Hertil kommer, at den fiskale betydning af reglen må antages at være ringe.